

Hodnocení

diplomové práce Jany Matinové „Právní ochrana dítěte v rámci Evropské unie“

Diplomová práce je věnována v poměrně obecné poloze otázkám regulace ochrany dítěte v členských státech EU. Cílem práce, jak diplomantka uvádí na s. 3-4 práce, je podat přehled právní ochrany dítěte v rámci České republiky a EU, práce je zaměřena na nejdůležitější předpisy ČR a EU, stejně tak se soustřeďuje na nejvýznamnější mezinárodní smlouvy, jimiž jsou vázány členské státy EU. Diplomová práce pro vymezené téma spojuje úpravu hmotněprávní a úpravu kolizní a procesní, a to v úrovni všech pramenů právní úpravy. To je poměrně zajímavě zvolený záběr, který ovšem v rámci limitovaného rozsahu práce nemohl být zcela vyčerpávající. Nicméně se domnívám, že diplomantce se vytčeného cíle podařilo dosáhnout, i když některé věci v práci postrádám, zejména odkazy na judikaturu.

Diplomová práce je logicky poměrně dobře rozvržena a vhodně uspořádána. Práce sestává z devíti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem, a po nichž následuje Závěr.

Po partii nazvané Úvod, která vymezuje cíle práce, vymezuje druhá kapitola pojem „právní ochrana dítěte“. Navazující třetí kapitola stručně nastiňuje vývoj mezinárodní ochrany dítěte. V této kapitole by asi měly být uvedeny i další mezinárodní úmluvy, které jsou pro danou oblast relevantní, o některých se sice diplomantka zmiňuje v dalších partiích, některé, pro praxi velmi důležité, a to v oblasti výživného, jsem však v práci nenašla. K tomu by se měla blíže vyjádřit při ústní obhajobě své práce. Čtvrtá kapitola velmi stručně uvádí pojem právní ochrany dítěte z hlediska českého práva. Pátá kapitola se zaměřuje na právní ochranu dítěte v zákoně o mezinárodním právu soukromém a v Haagské úmluvě o ochraně dětí: v této souvislosti v podstatě „vedle sebe“, ale bez jakéhokoli komentáře, uvádí kolizní kritéria obou instrumentů – při ústní obhajobě by se měla konkrétně vyjádřit k tomu, které kritérium je podle jejího názoru vhodnější, zda státní příslušnost nebo obvyklý pobyt dítěte. Šestá kapitola

stručně uvádí evropské právo, sedmá kapitola podává přehled pramenů evropského práva, ale není zde kupodivu ani zmínka o Lisabonské smlouvě: mění něco z hlediska předmětného tématu? Osmá kapitola uvádí úpravu obsaženou v Nařízení Brusel IIa, devátá kapitola se zabývá mezinárodními únosy dětí. V těchto partiích jsem marně hledala zmínku o jakémkoli soudním nebo jiném rozhodnutí, i toto by mohla diplomantka napravit a připravit si jedno rozhodnutí k ústní obhajobě.

Práce ústí ve stručný Závěr, v němž diplomantka právem připomíná, že v této oblasti hrají důležitou roli i kulturní a společenské odlišnosti a specifika daného státu, nijak však toto tvrzení nedokládá, přestože dnes dokonce i v Evropské unii můžeme nalézt řadu příkladů.

Diplomantka používá převážně českou, zčásti i zahraniční literaturu, práce je napsaná poměrně kulturně, bez věcných nesprávností.¹

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 21.8.2008

¹ S výjimkou úvah na s. 62, kde diplomantka patrně přehlédla, že již koncem minulého roku byla přijata nová Haagská úmluva o výživném.